

[Udenrigsministeren.]

danske Kreaturer, der kunde sælges til Tyskland, vilde være gaaet meget stærkt ned og i betænkelig Grad have nærmet sig Nulpunktet. Ved Overenskomsten skaffes der Tilsagn om Køb fra Tysklands Side af 50 000 Kreaturer, og ingen vil være i Tvivl om, at dette, som Vilkaarene ligger i Øjeblikket, er af ikke ringe Værdi for det danske Landbrug og derigennem for den danske Økonomi.

Jeg skal endelig tilføje, at af disse Aftaler kan jo kun selve den offentliggjorte Del forelægges for Rigsdagen. Naar alt det andet ikke kan forelægges, beror det paa, at man fra tysk Side har lagt Vægt paa, at en Række Enkeltheder forblev af fortrolig Karakter af Hensyn til de økonomiske Interesser, som knytter sig dertil. Noget af det samme vilde vel for visse Tings Vedkommende ogsaa gælde for os herhjemme i Danmark. Men ogsaa denne Del af Aftalerne har været drøftet og tilrettelagt paa den Maade, som saadanne Aftaler sædvanligvis behandles paa herhjemme under de nuværende Forhold, det vil sige, at vi har drøftet Spørgsmaalene ud og ind med det udenrigspolitiske Nævn, i hvilket begge Rigsdagens Ting jo er repræsenteret. Endvidere har under Forhandlingerne Repræsentationer for de interesserede Erhverv deltaget baade i forberedende Drøftelser og i Drøftelserne med de fremmede Repræsentanter.

Forslaget er saaledes omhyggeligt forberedt, og paa dette Grundlag og i Overensstemmelse med de Interesser, der varetages fra dansk Side ved Afslutningen af disse Aftaler, skal jeg anbefale Sagen til villig og hurtig Behandling her i Tinget.

Hauch: Som Isoleringspolitikken i de senere Aar har udformet sig og er gennemført, først i de store Lande mod Vest og Syd, der altid har været vore bedste Kunder med Hensyn til Landbrugsvarer, og senere i alle Lande, har den ført til et katastrofalt Fald i Verdensomsætningen. Gennem Folkeforbundets Publikationer er det meddelt, at den maanedlige Vareomsætning mellem Landene er faldet fra 5 352 Mill. Gulddollars i Januar 1929 til 1 788 Mill. Gulddollars i Januar 1933. Det er jo et katastrofalt Fald i Omsætningen, og for vort Land med dets store Landbrugsproduktion i Forhold til Areal og Befolkningstal maatte en saadan Udvikling nødvendigvis føre ind i tidligere uanede Vanskeligheder for Landbruget og dermed for hele Landets Økonomi.

For vor Samhandel med Tyskland — hvilket Land altid har været en af vore

bedste Kunder og forhaabentlig ogsaa skal blive det i Fremtiden — har Forholdene udviklet sig uhyre vanskeligt, og paa et enkelt Omraade, hvor Tyskland gennem mange Aar praktisk talt var vor eneste egentlige Kunde, nemlig med Hensyn til vor Afsætning af Kvæg og Kød, var Udviklingen ved dette Kalenderaars Begyndelse naaet til et fuldkommen katastrofalt Punkt. Vi har gennem mange Aar afsat mellem 200 000 og 300 000 levende Kreaturer til Tyskland, og for indeværende Kalendearaar var Afsætningsmulighederne forud for de Forhandlinger, som førte til den her foreliggende Overenskomst, indskrænket til 6 000 levende Kreaturer, som i Kraft af vor Mestbegunstigelsesaftale med Tyskland kunde afsættes i Henhold til den tysk-rumænske Aftale i Forbindelse med Afsætning af en mindre Mængde Kød.

Jeg tør uden Overdrivelse sige, at Forhandlingerne om forøgede Afsætningsmuligheder for Kreaturer i Tyskland var meget vanskelige, fordi man fra tysk Side oprindeligt slet ikke var indstillet paa at imødekomme et Ønske fra vor Side om forøget Afsætning af Kreaturer. Det, der er naaet med Muligheden for Afsætning af 50 000 Kreaturer i indeværende Kalendearaar, er jo ikke paa nogen Maade Udtryk for, at vi nu kommer af med det, vi har Brug for at komme af med af Kreaturer, men det betegner et Lypunkt i det for os saa vanskelige Kødproblem, og vi maa saa haabe, det vil være muligt at komme videre, naar vi skal forhandle med Tyskland om Handelsforholdene i det kommende Aar.

Den foreliggende Overenskomst er desværre ikke Udtryk for en Forøgelse af vore Salgsmuligheder for Landbrugsvarer til Tyskland, dersom vi gør det op i Kroner og Øre. Men dermed er det ogsaa givet, at Overenskomsten ikke kan svække Vilkaarene for Handelsforhandlinger til andre Sider og navnlig slet ikke svække Vilkaarene for at opfylde vore Forpligtelser over for vor bedste Kunde, England.

Jeg har bemærket, at denne Overenskomst i det høje Folketing har fremkaldt en Del Udtalelser fra Det konservative Folkepartis Formand Hr. Christmas Møller. Hr. Christmas Møller har derunder fremsat nogle personlige Bemærkninger over for mig og min Virksomhed, som jeg aldeles ikke skulde have beskæftiget mig med, dersom der ikke var andet i det, Hr. Christmas Møller sagde i Folketinget, som jeg fandt Anledning til at paatale. Naar jeg ikke finder det fornødent at svare Hr. Christmas Møller paa de personlige Bemærkninger,